

Idioom van geluk

open

© 2016 Inge Boulonois

www.ingeboulonois.nl

© 2016 uitgeverij Kontrast

www.uitgeverijkontrast.nl

een uitgave in de reeks **open**

redactieraad: Jos van Hest, Marije Rosing, Will van Sebille

vormgeving: Marije Rosing

foto omslag: Inge Boulonois

foto auteur: Fotostudio Kwinten

ISBN 978-94-92411-02-0

NUR 306

Inge Boulonois

Idioom van geluk

UITGEVERIJ KONTRAST

*Und wir: Zuschauer, immer, überall,
dem allen zugewandt und nie hinaus!
Uns überfüllts. Wir ordnens. Es zerfällt.
Wir ordnens wieder und zerfallen selbst.*

Rilke

Grenzen – Polyptiek

Muur

Begint met handen. Iemand,
op de kop af wetend waar het een begint,
het ander eindigt, trekt een lijn.

Eigent zich heel vanzelfsprekend grond toe,
stapelt steen voor steen tot meters-
hoge grens van groot gewicht, rechtlijnig
als een redenering. Harder groeiend
dan vlees en bloed verwelkt. De muur,

onveranderlijk ruw en hard, weert drastisch af.
Kreten stuiteren ertegenaan, vingers tasten
tevergeefs naar kieren, blikken zoeken
loergaten. Hooguit bezetten mossen het gesteente.

Hoe dik of dun ook, de muur wil nimmer wijken,
staat onverzettelijk op eigen plaats,
haaks op de horizon van tijd,
op de aardbol die net als de muur
gestalte kreeg door stof. Van eeuwen –

Dak

Meer dan een grens op zich:
het dak maakt muren af, vouwt samenhang.
Gewild gezelschap tegen al die ijle verten,
dat eonenoude sterrengruis.

Kamersbreed gebinte dat verzengende zon
tot koelte maant en liters regen
luidkeels glimmend naast zich neerlegt.

Onder het dak komen dagen en herinneringen
samen. Het weet wat van node is
wanneer je niets bezit, je trots week
aan een boomtak bungelt.

Het geeft niet om details, het dak
schept een eenvoudig hier en nu,
gemaakt van moederlijk ommantelende spanten –